

Posudek bakalářské práce

posudek vedoucího práce X		oponentský posudek		
Studijní program	Specializace v pedagogice			
Studijní obor	Německý jazyk se zaměřením na vzdělávání			
Název práce	Frauengestalten im Roman <i>Drei Frauen und ich</i> von Oskar Baum			
Autor/ka práce	Eliška Káninská			
Vedoucí práce	Doc. PhDr. Viera Glosíková, CSc.			
Oponent/ka práce	MA Clemens Kafka, BA			
Hodnocení práce				
Obsah práce	odpovídá názvu práce X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá názvu práce
Struktura práce	odpovídá zcela tématu	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Formální úprava	odpovídá požadavkům	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou X	neodpovídá požadavkům
Citace v práci	odpovídají normě	odpovídají s připomínkou	odpovídají s výhradou X	neodpovídají
Přílohy práce	vhodně doplňují téma	netýkají se tématu	jsou nevhodné k tématu	nejsou v práci uvedeny X
Seznam literatury	odpovídá tématu	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Počet stran práce	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Celkové zpracování tématu	odpovídá požadavkům	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou X	neodpovídá
Celkové hodnocení			vyhověl/a	nevyhověl/a
Doporučení k obhajobě			doporučuji	nedoporučuji

Připomínky, výhrady, zdůvodnění:

Bakalářská práce Elišky Káninské je psána německy a věnuje se románu *Drei Frauen und ich* (1928) německy píšícího spisovatele spjatého s Prahou, Oskara Bauma. Autorka BP se

soustředila především na charakteristiku ženských postav a na interpretaci jejich role v románovém ději, zejména ve vztahu k vypravěči.

Práce je poměrně logicky strukturovaná, návaznost jednotlivých kapitol i jejich vnitřní členění jsou opodstatněné. Hned na začátku však musím zmínit skutečnost, že první kapitoly působí poněkud chaoticky; opírají se sice o odbornou literaturu, ale vyznívají na některých místech zkresleně a formulačně zmateně. Například název kratičké kapitoly s názvem „Die Deutschen, Tschechen und Juden“ budí sice velká očekávání, ale autorka se soustředila spíše na národnostní a náboženskou intoleranci mezi uvedenými skupinami v teritoriální oblasti Čech, navíc výklad této problematiky zjednodušuje a místy doprovází naivním hodnocením, typu „Die Verteilung der Religion auf gute und falsche scheint wirklich absurd“ (s.14). Připomíná se hilsneriáda, vznik ČSR, obsazení Stavovského divadla, kde sídlilo Německé zemské divadlo (Deutsches Landestheater) a v návaznosti na to se (bez odkazu na zdroj informace) konstatuje „Die Redaktionen wie *Prager Tagblatt*, *Bohemia*, *Prager Presse* wurden besetzt und die Juden und Deutsche flohen aus Prag.“ (s. 16). Studentka, jak se zdá, právem pracovala s několika odbornými publikacemi (viz seznam literatury: Veselá, Demetz, Jacobsen, Pardey), vybírala z nich však značně voluntaristicky a vytvořila poměrně neautentický a historicky ne zcela odpovídající obraz problematiky. Přispěly k tomu i nejednoznačné a zkratkovité formulace (např. „Deutsche Parteien waren seit dem Jahr 1926 offener und die Schriftsteller sehr schöpferisch“), které směšují události v různých časových rovinách natolik, že čtenář se jen stěží orientuje. Navíc přeložené citáty z češtiny do němčiny vykazují mnoho nepřesností.

V kapitole věnované spisovateli Oskaru Baumovi postupuje autorka podobně, opírá se o jiné monografie, zachovává však alespoň časovou chronologii. Není ovšem jasné, proč E. Káninská v poznámkách pod čarou překládá německé citáty do češtiny, když BP píše německy. A proč navíc překládá i z Brodovy knihy *Der Prager Kreis* (1966), kterou do češtiny přeložila Ivana Vízdalová. Literárně teoretický výklad v kapitole čtvrté, kde se autorka zamýšlí nad tím, jestli literární text *Drei Frauen und ich* je novelou nebo románem, je odborně málo přesvědčivý, navíc závěr, že se jedná o „Kurzroman“, budí rozpačitý dojem. Autorka také používá pojem „Geschichte“ pro označení žánru, který má být snad srovnatelný s románem – při obhajobě by tuto terminologickou otázku měla přesněji vysvětlit.

Při představování literární tvorby Oskara Bauma studentka patrně přejímá veškeré informace ze sekundární literatury. Bohužel ne všude odkazuje na prameny, z nichž čerpala, občas se je snaží jen přeformulovat (místy i komentovat), bohužel někdy zjednodušujícím způsobem a často i stylisticky neadekvátně. Vysloveně rušivě působí používání nespisovné vazby českého slovesa „řešit“ (individuum, vztahy, lásku atd.) neodpovídající německému „lösen“.

Pátá kapitola je věnována jednotlivým postavám románu. Jde o nejdelší kapitolu (s. 31-59) s řadou subkapitol, které BP vlastně zachraňují. Charakteristice ženských postav předchází představení vypravěče, což je logický krok, protože všechny ženské figury jsou nazírány z jeho perspektivy. Vypravěč je nevidomý klavírista a skladatel a – autorka BP právem poukazuje na úzkou souvislost se spisovatelovou biografií. Prostřednictvím výkladu vypravěčových velmi osobních charakteristik postav interpretuje autorka románový děj celkem vyčerpávajícím způsobem. Zajímavě volí titulky subkapitol, které odkazují k charakteristickým znakům postav. Obsahově je druhá část BP hutnější a podstatně povedenější než kapitoly úvodní. Také zde se nicméně objevují některé formulace ne zcela korektní a dotažené k očekávanému výsledku. Celkový dojem z BP také poněkud kazí gramatické, popřípadě pravopisné chyby a překlipy. Nedostatky jsem vyznačila ve vytištěném exempláři BP.

Přestože BP Elišky Káninské obsahuje řadu obsahových nepřesností a formálních chyb, doporučuji ji k obhajobě, aby studentka měla možnost uvedené nepřesnosti a nejasnosti vysvětlit.

Otázka k obhajobě:

1. Jak byste interpretovala závěr románu *Drei Frauen und ich*? Lze mluvit o závěrečné pointě? Byl pro Vás závěr překvapivý?